

[Larsen-Ledet]

kan tage særlige hensyn hertil, og at der kan ydes erstatning til de landmænd, som forslaget berører.

Den tredje del af forslaget, om udtagning og ekstensivering af landbrugsjord, er med dansk tilslutning vedtaget i EF, og det vil vi fra radikal side respektere.

Der vil helt sikkert være en masse praktiske spørgsmål, som vi må drøfte, og som vi fra radikal side er parat til at drøfte i udvalget.

Jeg vil gerne afslutningsvis sige, at min ordførertale også dækker Kristeligt Folkeparti, så det er på begge partiers vegne, at jeg har sagt disse ting og givet tilslutning.

Duetoft (CD):

Jeg synes, man har været en smule unfair over for EF i denne sag. Jeg kunne ikke lide, at et par af regeringspartierne ordførere startede med at fortælle, at de i virkeligheden var imod dette forslag, men nu var det EF, der havde pålagt os det, og så måtte de støtte det. Det synes jeg er lidt unfair, for sagen er den, at hvis ikke EF havde gjort det her, så var braklægningsudgifterne blevet pålagt de danske landmænd selv i stedet for nu at blive betalt, delvis i al fald, af EF. For alle miljøfanatikere, der rendte rundt og kaldte landbruget for de største svinere i dette land, var på vej til at gennemføre en braklægning på samme måde, og vi blev reddet i sidste øjeblik af EF, så jeg synes egentlig, det er lidt unfair at give EF skylden for det her. EF er mere regningsmanden.

Vi støtter forslaget. Vi mener selvfølgelig, der vil blive mange administrative problemer i det; et af spørgsmålene er eksempelvis, om man skal braklægge meget intensivt drevet jord eller ikke. Det er et af de punkter, når man er ovre i den produktionsbegrænsende side, der har været diskussion om, og det var der også i Europa-Parlamentet, kan jeg sige. Men der er mange tekniske ting i det. Det vigtigste for os er, at det er en frivillig ordning, og det vil sige, at der ikke er nogen landmænd, der bliver tvunget til at gå ind i den.

Jeg vil godt benytte lejligheden her til at sige, at CD ikke er enig i EF's landbrugspolitik. Det har vi ikke været før, og det er vi stadig væk ikke, og det udtryk, som braklægningspolitikken er for den EF-politik, der er ført, finder vi er forkert. Vi har gang på gang givet udtryk for, at efter vores opfattelse burde EF-landbrugspoli-

tikken køre efter devisen, at den, der er bedst til en ting, laver den. Jeg kan godt forstå, at danske landmænd undrer sig over, at det er dem, der skal bremse op på et tidspunkt, hvor de ved, de kan klare konkurrencen med andre landes landmænd.

Problemet i EF's landbrugspolitik – og det er også det, som kommer til udtryk i dette forslag – er, at man har ført socialpolitik via landbrugspolitikken. Man er gået ind og har lavet sociale ordninger for at redde landmænd i andre dele af EF, som i virkeligheden ikke kunne klare sig. Jeg har altid syntes, det var underligt, at både når man diskuterede stål, og når man diskuterede landbrug i EF-sammenhæng, så beskæftigede man sig altid med enkeltteksempler, der skulle reddes, i stedet for at lægge en erhvervs politik, der var langsigtet og målrettet, og derefter via socialfond og regionalfond løse de lokale problemer, der måtte være, via omskoling, førtidspensionering eller måske nogle af de forslag, som ligger her.

Jeg vil opfordre regeringen til at forsøge at ændre EF's landbrugspolitik i højere grad i retning af et effektivitetssynspunkt end hidtil. Jeg ved godt, det sidste budgetforlig er noget af vejen, men vi skal langt videre. Det er urimeligt, og jeg kan godt forstå de landmænd i Danmark, der undrer sig over, at det er dem, der som de effektive skal rammes.

Men generelt vil vi se positivt på det forslag, som ligger her, og vi vil i udvalget være med til at forsøge at grave nogle af de problemer, der ligger i det, frem.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg vil gerne indledningsvis takke ordførerne for deres modtagelse af lovforslaget. Nogle var mere positive end andre. Det kan måske undre en lille smule ikke mindst set i sammenhæng med, at det, der foreslås her, i store træk er en genfremsættelse, som, da det blev fremsat første gang, unægtelig fik en bedre modtagelse.

Det nye element, som er kommet til, kritiseres af mange. Det kan man måske i en vis udstrækning forstå, hvis man ser det helt isoleret. Nu er det jo, som hr. Duetoft var inde på til sidst, ikke muligt at se det isoleret, og det skal vi da heldigvis heller ikke. Det er klart, at de foranstaltninger, som søges vedtaget her, er en del af den samlede landbrugspolitik; og dermed er en del af stabilisatorerne og budgetdisciplinen,